

תחרות חמישירים

העולם הזה מחדש מסורת ישנה ומזמין את הקוראים להשתתף בתחרות לחיבור חמישירים על הנושא: חיות. תוכנם של החמישירים צריך להתאים פחות או יותר לצוירים המתפרסמים כאן. זכות עדיפות תינתן לחמישירים שיתבססו על הצד המגוחך שבתוכן נתייהם של החיות עצמן. החמישיר הטוב ביותר שיוגש למערכת במסגרת התחרות יזכה את מחברו בפרס של 10 ל"י, ואילו שאר החמישירים שיתפרסמו יזכו את כותביהם בל"י אחת.

 <p>2</p>	 <p>1</p>
 <p>4</p>	 <p>3</p>
 <p>6</p>	 <p>5</p>
 <p>18</p>	 <p>7</p>
 <p>10</p>	 <p>9</p>
 <p>12</p>	 <p>11</p>

סרטים

שחרור מעול השחרור

קארולין השוכבה הוא משהו בין שני עור באנטומיה לבין מסה קומית על חילשתו של האדם. דוגמנית מרכזית לשעור האנטומיה משמשת, כמובן, מארטין קארול המתפיי שטת יותר מאחת ושתיים בפקודת בעלה במאי כריסטיאן ז'אק, בעוד שאת ההערות על טבעו המסורף של המין האנושי מספק לא אחד מאשר מחזאי דגול ז'אן (אנטיגונוה) אנואי.

הסרט הוא המשכן של עלילות קארולין, נערה תמימה שכל מיני דברים מאד לא תמימים מתרחשים אצלה בעת המהפכה הרצפתית, עד שהיא נישאת לגנרל צעיר, ואז מתרחשים אצלה עוד כמה וכמה דברים בלתי נעימים. הגנרל נשלח לא טליה, על מנת לשחררה, אולם האיטלקים אינם ששם לקראת השחרור, עושים כמעט את הכל כדי להשיח תחרר מעול משהרריהם.

הידידה ומרחץ הגנרל הגאה מצליח לחלץ את עצמו ואת אשתו מן הבוץ עלידי

כוכבת קארולין ששחרור באנטומיה

שה אותו דומה לגן ילדים עצבנים ומרוגז זי.

גם העל לה מוספה הרבה לילדותיות הכללית. זה מעשה בבצל החורר אל אשתו ובתו לאחר שנעדר מן הבית — בגלל המלחמה — שנים רבות, מוצא את אשתו מנושקת נשיקת כרידה לאהיבה שנטשה אותו עם שוב בעלה, סולף אקדח ויורה בו ששה כדורים הנור"מים למות פוטוגני מאד בתעלה ונציאנית. הבת מנתקת את כל היחסים עם אמה והאם המסכנה כמעט מתאבדת. ברגע האחרון ממש מצילה הראשונה את השניה ממות גורא תחת גלגלי רכבת (לא אקספרס!) איטלקית, ומה הן עושות מיד לאחר מכן?

כן, כמובן: בוכות אשה על צוואר רעותה.

משפחה על הקרשים

כמו הסטודנט הנטיף כן גם **ריתמוס הר-מלים** משופע בצבעים זועקים ובתאורה של חוסר טעם מדהים. הסרט מתאר כיצירתו של אירווינג ברלין. אם אמת הדבר, הרי שאין לו להתפאר בכך: המוסיקה פרט לשיר ישן או שנים, עלובה, העלילה רגשנית יממותקת עד לבחילה וקטעי המחול עשויים לפי מתכונת שנתיישנה לפני שנים רבות.

אילו היתה הכוונה לתת תמונה ריאליסטית מן התאטרון המוסיקאלי הברודוויי הסלוקל של שנות העשרים והשלשים — כי העלילה נסבה על משפחה תיאטרונית אחת — אפשר היה לסלוח לצעקנות זו שבגוון ובצליל. אולם הכל בסרט מוגש ברצינות ומתוך הכרה של חשיבות עצמית. ועל כן, למרות נוכחותם של שחקנים טובים, הסרט בכללו רחוק מלהיות טוב.

כך — רק הפוך העלילה היא מן הרי גילות בסרטים מן הסוג הזה מאז הזמר המשונע... אך בהיפוך היוצרות. בסרטו של גילסון לחם האב החזן בבנו משום שרצה לנטש את מקצוע אבותיו, ליהפך לזמר ג'אז. ואילו כאן, האב (דן דיילי) לוחם בבנו בכורו (גינזי ריי) האומר לעזוב את הבמה כדי להיות כמר. הטעמים לצעדו של זמרגש ריי ניתנים בפרט כרוחנית אבל לא רכר כיותו של האיש יש לחשוך בו שהוא נמלט אל הכמורה עקב אפסותו הגברית.

אולם לדן דיילי בן שני (דניאל אוקונור) המ כן דווקא להישאר איש תיאטרון. אך בעוד שהבכור מלאך השני שותה כמו מלח. בעצם, בסופו של הסרט הוא מתגייס לצי משום שמארילין מונרו (גם היא מסתובבת בסרט הזה) זרה מלח על פצעי אהבתה. שלא בכוונה, כמובן: למארילין לב טוב. לבסוף מופיעה על הבד המלה "סוף".

יומן החדשות חוכשה מן הבד

יותר ויותר שחקני קולנוע מתפנים מעבר דת לפני המצלמה, מופיעים במועדוני לילה ביהוד בעיר השעשועים לאס וגאס, כמה מהם במשכרות אנדית. למשל: רוזמרי קלוני — 20 אלף דולאר לשבוע. נואל קאווארד — 40 אלף. וורה אלן — 40 אלף.

בלי קוקי? — לא!

הארי (קונצרטו לחציצרה) גיימס ואשתו בטי גרייבל הוזמנו להופיע באוסטרליה. סר בו. הסיבה: כלבם בן הארבע עשרה, קוקי, לא קיבל אשורת כניסה.

בקצרה

האיש הזה הוא מסוכן. אדי קסטנטין פותר כמה וכמה בעיות בלשיות בהומור ובמכות אדירות בשני פושעים מכל הסוגים.

מיסטר 880. מוזיף כספים זקן מול מכונת החוק בקומדיה קטנה ונחמדה. אדמונד ג'ון.

פוצ'יני. סרטזמר המשלב את תולדות המלחן האיטלקי הנודע עם כמה וכמה קטעים מאופרותיו.

גן הזהב והרשע. סרט מערב פ' רוע מאד. עלושה גברים, כמה סוסים, הערבה וסוזן הייורד, כלם על מסך הסינמס'קופ.

אין לדעת מדוע הסרט נקרא כך. חברת פוקס, המפיקה, לא ידעה להסביר את פשר השם המוזר הזה. הסרט הקולי הראשון שהוצג בארץ, בקולנוע עדין, תל אביב, בשנת 1931.

כך שהיא מתנה אהבים עם אצילה איטלקית חמת מוג. קארולין המסכנה מנסה, לשוא, לפתור רקדן נאה (ז'אן קלוד פאסקל). בהופע המלה סוף על הבד, שבע כבר הקהל עלילות גבריה (ופחדנות), תמונות היו לולה ומרחץ וסיבוכים רבים מדי, העושים את הסרט מס רבל וכבד מקודמי קארולין היו קרה.

דמועות כמים

אם ניתן לשפוט זאת לפי **אשמת הזרים**, הרי האיטלקים אהבים (פרט למאקארוני) לשפוף דמועות של ש. מפיקי הסרט החליטו לסחוט בכי מעיני הצופים, הצליחו לכל היר, תר, לאלץ את שחקניהם: אנטוולה לואלדי, אמדיאו נאצרי, נאדיה גריי, להויל דמועות כמו אשך מתחילת הסרט ועד סוף, דבר העור

השופט הנה **חתימת א.ס.**
האיש הזה הוא מסוכן